

Без целувки не мога

Доктор Врабчев, случи ми се нещо странно. От 7 месеца имам страхотен приятел, с когото съм щастлива, но когато правим секс, той отказва да ме целува. Признавал ми е, че навремето е ползвал услугите на проститутки и си е плащал, но те не са го целували. Нима и на мен гледа като на проститутка? Обидно ми е. А аз без целувки не мога да се възбудя. Какво да правя?

Дори

Здравейте,

Много Ви моля и вас и моите читатели, всички Вие вкупом да проявите малко търпение. Защо? Ами защото сега ще разлистим заедно моята Библия. А тя е „Малкият принц”. Сътворена от един авиатор, чийто нощен полет все още не е завършил - Антоан дьо Сент Екзюпери. На 31 юли 1944 година вечерта, той излита на своя разузнавателен самолет без никакво въоръжение от Алерго (остров Корсика) и все още не се е завърнал. А там все още го чакат. А и всички ние, които четем неговият „Малък принц”, всички ние го чакаме и не губим надежда, че той един ден пак ще се завърне сред нас. Защото го обичаме.

И така, започваме нашия полет из страниците на тази Библия: „ - Ела да си играеш с мен - предложи й малкия принц. - Толкова ми е тъжно. - Не мога да играя с теб - каза лисицата - не съм опитомена... Ти не си тукашен - каза лисицата - какво търсиш насам? - Търся хората - каза малкия принц. - Какво значи „да опитомяваш”?... - То е нещо отдавна забравено - каза лисицата - то значи да се свържеш с другите! Животът ми е еднообразен... но ако ти ме опитомиш животът ми ще стане като пронизан от слънце ... Аз ще разпознавам всеки шум от стъпки... Другите шумове ме карат да се пъхам под

земята... Шумът от твоите стъпки ще ме повиква като музика... Моля ти се, опитоми ме... Какво трябва да направя - каза малкия принц. - Трябва да бъдеш много търпелив, отговори лисицата, отначало ще седнеш малко по-далечко от мене, ей така в тревата. Аз ще те гледам с крайчеца на околото си и ти няма да казваш нищо. ЕЗИКЪТ Е ИЗВОР НА НЕДОРАЗУМЕНИЯ... Но всеки нов път ти можеш да сядаш все по-близко и по-близко... необходимите са обреди. -Какво е обред? - каза малкия принц. - И туй е едно отдавна забравено нещо, каза лисицата. - То е онова, което прави един ден различен от другите дни и един час различен от другите часове... И се върна пак при лисицата - сбогом каза малкия принц. Сбогом - каза лисицата - Ето моята тайна. Тя е много проста: най-хубавото се вижда само със сърцето. Най-същественото е невидимо за очите. Най-същественото е невидимо за очите - повтори малкият принц, за да го запомни.”!

Виждате ли драга, що е това мелодия за сърцето. Нарочно Ви я представих, за да се убедите и вие самата, че има една истина. И тя е следната: всичко преди нас вече е било, важното е какво ще направим ние сега, за да има бъдеще. По-точно за да имаме бъдеще. А още по-точното е - Вие и вашият приятел да имате бъдеще. Въпреки това, което е било.

Та ето моята рецепта за вас. Аз лично ви уверявам, базирайки се на моята вече 30-годишна практика на лекар сексолог, че приятелят Ви, ама в никакъв случай не гледа на Вас като на проститутка. И точно за това ви моля и то горещо ви моля - повече не мислете за..., а и в никакъв случай не коментирайте с приятеля ви неговото нежелание за взаимна целувка. Спомнете си - езикът е извор на недоразумения. Имало е причини - някога за него и затова днес той не обича да се целува. Но това е било някога. А сега. Сега, както казва лисицата, следва да опитомите него. В случая „него” е Вашият приятел, вашият Малък принц. Като как ли? Ами както казва лисицата - много търпеливо и постоянно. И най-вече чрез ритуали. Или както казва лисицата - обреди.

Всъщност, образно казано, тези обреди са като стъпалата на една стълба. Първото стъпало въвеждате целувката помежду Ви за здравей и довиждане при Вашите срещи. При всичките. Следващото стъпало - са вашите целувки, а и чрез тях и неговите, когато всеки от вас иска да благодари на другия за нещо. Даже и за най-незначителното. А, за малко да забравя. Когато си говорите по телефона или пък пишете това нещо, което вие младите наричате есемеси, пак думата целувка пак да присъства за здравей и довиждане.

А когато се любите, там още по-внимателно и още по-бавно и търпеливо, но много настоятелно и упорито въвеждате целувката. Целувката като обред. Преди да почнете

любовта и след като свършите. Предлогът - взаимна благодарност, че ще се любите и че сте се любили.

След това, в дните на вашето неразположение използвате вашите целувки за него, с които да компенсирате наличието на месечния ви цикъл. Ще видите, че ще му хареса, особено, когато с тези свои целувки покривате цялото му тяло. Когато той се почувства щастлив и задоволен един пъти, два пъти, три пъти от тези ваши целувки, иначе казано, от вашата негова орална стимулация, като благодарност от негова страна поискайте неговата целувка, като неговата благодарност за Вас. Стана ли това, вече оттук нататък, когато се любите не се страхувайте да го целувате, той самия неочаквано ще открие за себе си онова, което как беше - не се вижда с очите, а със сърцето. Точно така своето удоволствие да ви целува. И то на свой ред - отгоре до долу и обратно.

Помнете винаги моята теория, че от Троянската война насетне, крепост от вън не се превзема. Само от вътре и то чрез „троянски кон”. В случая, вашето негово опитомяване. Е... аз съм на Ваша страна и съм сигурен, че ще успеете. Защото истинската любов винаги успява.

А сега за финал, но малко смешничък, ето какво казва едно младо момиче от гр. Варна. Тя е Елонора Граматикова. Чуйте я.

„Моята любов

Любов без смисъл –

Смешна, невъзможна,

Като тъжен някакъв роман,

Безкрайно безнадеждна,

Страшно сложна

Нespoделена,

Тъжна и без план!

Така обичам аз –

С наивна глупост,

С мечти безброй

И лек световъртеж,

Без капчица свян, без разум и до лудост...

И без любов... единствено с копнеж!"

А какво беше копнеж? Не беше ли нещо като ритуал или обред в любовта?!